

Regeringen altid benytter, og indbragt Lovforslaget i fuldt uforandret Skikkelse. Jeg ihlver her at bemærke, at naar Udvalget ikke fik Væglighed til at afgive nogen Betænkning, var det ikke den højtæredede Formands Skyld, eller heller ikke Udvalgets Medlemmers Skyld, idet der jo fra deres Side vistens en meget god Tilbøjelighed til at arbejde paa Forslaget. Grunden maa derimod søges i den stærke Modstand, som Forslaget i sidste Samling mødte her i Tinget ved 1ste Behandling, en Modstand, der var betydelig større end den, Forslaget mødte, da det første Gang var til Behandling her i Samlingen i Forfjor. Man gif endog saa vidt i sin Modstand, at man paastod, at det var en Umulighed at lovgive paa det omhandlede Omraade, og man sagde, at hvis der virkelig skulde blive lovgivet i den Retning, vilde det være ensbetydende med, at Licitationer i Fremtiden vilde være strinlagte, at overhovedet ingen Stats- eller kommunal Autoritet i Fremtiden kunde tillade sig at udbyde noget i Licitation. Disse Bemærkninger medførte, at Forslagsstillerne fandt Anledning til at søge Dplysning andetsteds fra om, hvorledes Forholdene der vare ordnede. Det vil maaftte erindres, at der blev ved 1ste Behandling i Fjor henvist til engelske Forhold. Det var imidlertid den Gang ikke Forslagsstillerne klart, hvorledes Sagen var ordnet i London og i det hele taget i England, og vi anmodede derfor Udvalget om at udsætte sit Arbejde, medens vi søgte de derom ønskede Dplysninger. Vi fik ogsaa Dplysninger, men de kom os saa sent i Hænde, at der ikke var Grund til at optage Arbejdet i sidste Samling, hvor man dog ikke vilde have kunnet komme til noget endeligt Resultat. Deri ligger det, at Arbejdet gif i Staa. De Dplysninger, vi have modtaget, have vi dels faaet gennem den danske Konsul i London, dels ere nogle blevne os velvillig tilfillede af ham fra kommunale Autoriteter, og dels have vi faaet Dplysninger gennem forskellige Parlamentsmedlemmer. Jeg skal med den ærede Formands forventede Samthkke tillade mig at oplæse, hvorledes det forholder sig med Licitationsarbejdet i den londonstke Kommune; det er meget kort, saa jeg haaber, at den ærede Formand ikke vil have noget derimod: „I Londons Kommune skulle alle Entreprenører og overhovedet alle Arbejdsgivere, der udføre Arbejde for Kommunen, være forpligtede til ved Arbejdets Overtagelse at underskrive en Erklæring om, at de ved de paagældende Arbejders Udførelse overholde de af Fagforeningerne vedtagne Lønningsstatter, Arbejdstider og øvrige Betingelser, der ere

gældende paa den eller de Pladser, hvor Arbejdet udføres. Disse Bestemmelser skulle ved et Tillægsdokument indføres i og danne en Del af Licitationskontrakten. Derksom der i den Tid, Kontrakten er løbende, indtræder Lønningsforandringer, skulle Arbejdsgiverne rette sig efter disse“. De ville sikkert alle indrømme, at disse Bestemmelser ere endog saa strengere end de, vi have tilladt os at fremkomme med i vort Forslag. Vi have ikke tilladt os at komme med den Bestemmelse, at naar Lønningsforholdene i et Fag blive forandrede under Udførelsen af et enkelt Stykke Arbejde, skal Entreprenøren være forpligtet til at rette sig derefter. Det har man derimod i Kommunalbestyrelsen i London ikke været bange for at bestemme, og for øvrigt ser jeg heller ingen Fare derved, da Kontrakten kan affattes paa den Maade, at naar Lønningsstatterne under Udførelsen af det paagældende Arbejde gaa opad, kan det kommunale Raad staa bagved og erstatte Entreprenøren, hvad han kommer til at betale mere. Ser man det saaledes, er der intet til Hinder for at kunne optage ogsaa denne Bestemmelse. Men man er i den engelske Kommune gaaet videre. Vi have nemlig gennem den danske Konsul i London faaet en Specifikation, en Priskurant, som de engelske Kommunalraad have opstillet over for Entreprenørerne, og hvor bestemte Priser fastlaas, hvor Timebetalingen fastlaas for alle Fag og alle Arbejdere, Læringer og andre, og hvor Arbejdstiden fastsættes, i det hele en fuldstændig Prisfortegnelse og Fastsættelse af, hvorledes Entreprenøren skal lønne. De ville altsaa se, at i alt Fald ved den kommunale Ledelse derovre ere de Principer, som vi her have søgt at faa realiserede, fuldstændig gennemførte. Angaaende det engelske Statsarbejde er der vel ikke vedtaget nogen Lov denne Sag vedkommende, men der blev den 13de Februar 1891 i det engelske Underhus vedtaget en Resolution saalydende: „Underhuset udtaler, at det er Regeringens Pligt ved Afslutning af Kontrakter om Udførelse af Regeringsarbejde altid og i alle Tilfælde at lade vedføje Kontrakterne Bestemmelser, indeholdende Forholdsregler mod de Under, der opstaa af, at Arbejderne udbyttes af Entreprenørerne og deres Underentreprenører. Og navnlig er det Regeringens Pligt at vedføje Kontrakterne Bestemmelser, der kunne forebygge de Misbrug, der opstaa ved Arbejdets Overtagelse til anden Haand, ligesom Regeringen overhovedet bør lade sig være stærkt magtpaaliggende at sikre de Arbejdere, der udføre Regeringsarbejder, den Løn, der i Almindelighed er gældende